

Η Ασία είναι βέρα Ευρωπαϊά. Και η Ευρώπη βέρα Ασιάτισσα. Αδελφές, κατά τον Ησίοδο, κόρες του Ωκεανού και της Τηθής (θηλυκής έκφρασης του Ωκεανού). Έδωσαν τα ονόματά τους στις δυο ηπείρους που είναι ενωμένες, αδιαίρετες και τεχνητά χωρισμένες. Την ευρωπαϊά Ασία πήρε γυναίκα του ο τιτάνας Ιαπετός, γιος Ουρανού και Γης. Του έκανε γιους τον Άτλαντα, τον Προμηθέα, τον Επιμηθέα και τον Μεινοίτιο. Ο Άτλαντας κρατούσε τη Γη στους ώμους του. Ο Προμηθέας έγινε ευεργέτης της ανθρωπότητας. Ο Επιμηθέας άφησε τον άνθρωπο γυμνό κι απροστάτευτο. Και ο Μεινοίτιος κεραυνοβολήθηκε από τον Δία, επειδή ήταν αλαζόνας. Αυτά λέει ο Ησίοδος.

Η επικρατέστερη όμως εκδοχή θέλει την Ευρώπη όχι αδελφή της Ασίας αλλά Ασιάτισσα, κόρη του βασιλιά της Συρίας. Μεταμορφωμένος σε πανώριο άσπρο ταύρο, την έκλεψε ο Δίας και την εγκατέστησε στην Κρήτη. Γέννησε τον Μίνωα κι έδωσε το όνομά της σε ολόκληρη ήπειρο: Την Ευρώπη των δέκα εκατομμυρίων τετρακοσίων χιλιάδων τετραγωνικών χιλιομέτρων.

Στο προσκλητήριο του 1815, στο «Συνέδριο της Βιέννης», εμφανίστηκαν 215 αρχηγοί ευρωπαϊκών κρατών, αν και σημειώθηκαν και κάποιες απουσίες. Μόλις δέκα χρόνια πριν από τη λήξη του 20ού αιώνα, σε παρόμοιο προσκλητήριο, θα παρουσιάζονταν το πολύ σαράντα. Σήμερα, μπορούν να εμφανιστούν μέχρι πενήντα. Οι εικοσιεπτά ως εταίροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κι άλλοι πέντε, ως εξαρτήματα κρατών μελών (Άγιος Μαρίνος, Ανδόρα, Γιβραλτάρ, Μονακό, Λιχτενστάιν).

Ασία και Ευρώπη, στην αρχαιότητα, βρίσκονταν σε διαρκή αντιπαλότητα. Κατά την περσική εκδοχή, την οποία ο Ηρόδοτος καταγράφει, οι Ασιάτες Φοίνικες «ήρξαντο χειρών αδίκων», όταν έκλεψαν την Ιώ, κόρη του ποτάμιου βασιλιά Ίναχου του Άργους (η ελληνική άποψη είναι ότι την έκλεψε ο Δίας). Κάποιοι Έλληνες, των οποίων το όνομα οι Πέρσες αγνοούν, «πήγαν με τα καράβια τους στην Τύρο της Φοινίκης κι άρπαξαν την θυγατέρα του βασιλιά, την Ευρώπη. Μπορεί αυτοί να ήταν Κρητικοί. Κι έτσι, ήρθαν στα ίσια» (Ιστορία, Α 2). Μετά, ο Ιάσοντας έκλεψε τη Μήδεια, ο Πάρης απάντησε αρπάζοντας την Ωραία Ελένη και τα πράγματα, από τις αρπαγές γυναικών, οδηγήθηκαν σε πολεμική σύγκρουση.

Μεταγενέστεροι συγγραφείς, γίνονται πιο συγκεκριμένοι: Κάνοντας επιδρομές στα ασιατικά παράλια, κρητικά πλοία έφτασαν ως την Φοινίκη. Αρχηγός τους ήταν ο ήρωας Ταύρος. Είδε την όμορφη Ευρώπη και την άρπαξε.

Υπάρχουν κάποιοι που υποστηρίζουν ότι δεν ήταν ο Δίας που μεταμορφώθηκε σε ταύρο, για τον απλό λόγο ότι σε καμιά άλλη περίπτωση ο αρχηγός των θεών δεν πήρε τη μορφή του ζώου αυτού. Μεταμορφωνόταν σε πουλί (σπουργίτι, κύκνο κ.λπ.), σε άνθρωπο, ακόμα και σε σάτυρο, ποτέ όμως σε ταύρο. Φυσικά, υπάρχουν κι εκείνοι που αντιτάσσουν την ιστορία της Ιώς: Ως ταύρος την απήγαγε ο Δίας. Γενικά, όμως, ο ταύρος ανήκε στη δικαιοδοσία του Ποσειδώνα. Ο θεός της θάλασσας έπαιρνε τη μορφή του ή έστελνε κάποιον ταύρο, όταν η κατάσταση το καλούσε. Το πιο πιθανό, λοιπόν, κατά την εκδοχή αυτή, ήταν ότι ο Δίας ζήτησε από τον αδελφό του να στείλει ένα ταύρο, να παραλάβει την Ευρώπη και να του την μεταφέρει στην Κρήτη.

Ο ταύρος αποτελούσε ιερό ζώο στους πρώτους νομαδικούς λαούς. Κι ένας θεός με κεφάλι ταύρου κι ανθρώπινο σώμα λατρευόταν πλατιά στην Κρήτη, όπου η «Ταυροκαθάψια» ήταν το δημοφιλές θέαμα που οι ακροβάτες παρουσίαζαν, ενώ τα κέρατα του ταύρου συναντιόνται σε κάθε βήμα ως «σήμα» της Κνωσού και η «μετάληψη» γινόταν σε ασημένια αγγεία που είχαν σχήμα κεφαλιού ταύρου. Η ίδια αυτή λατρεία απαντιέται στην Αίγυπτο, όπου ο θεός Άπης είχε την ίδια μορφή, ενώ Άπης λεγόταν ο μαύρος ταύρος που λατρευόταν στην αιγυπτιακή Μέμφιδα, ενσάρκωση του θεού Φθα. Άπης λεγόταν και ο μυθικός γιατρός, γιος βασιλιά του Άργους. Κι από το Άργος ξεκίνησε την τρεχάλα της η μεταμορφωμένη σε αγελάδα Ιώ, όταν η Ήρα έστειλε μια αλογόμυγα να την βασανίζει. Και κάποιοι υποθέτουν ότι τη μεταμορφωμένη Ιώ ταύρος την κυνηγούσε κι όχι αλογόμυγα.

Η ιστορία με την αρπαγή της Ευρώπης από τον Δία είναι η κατάληξη μιας αρχικής λατρείας που ζυμώθηκε στους αιώνες και στους λαούς κι έφτασε διαμορφωμένη διαφορετικά στην καταγραφή της. Άλλωστε, και η λέξη Μίνωας είναι προελληνική και η λέξη Ευρώπη παραπέμπει σε προελληνικές μορφές λατρείας. Με την αρχέγονη Ευρώπη και την Ασία κόρες του Ωκεανού και φυσικά αδελφές.

Ο Ωκεανός και η Τηθή (θηλυκή έκφραση του ωκεανού) γέννησαν χιλιάδες παιδιά. Ανάμεσά τους ήταν και η Ασία και η Ευρώπη. Οι στεριές Ασία και Ευρώπη είναι οι ήπειροι που μέσα από τον ωκεανό ξεπήδησαν κι αυτός τις κουβαλάει. Ο ταύρος που σηκώνει την Ευρώπη στις

πλάτες του είναι ο ωκεανός ο οποίος στηρίζει τη στεριά. Το ίδιο το όνομα Ευρώπη σημαίνει «Πλατυμέτωπη». Γι'αλλά και φεγγάρι. Πλατυμέτωπη ήταν (και είναι) η Σελήνη. Και η μητέρα της Ευρώπης στο φεγγάρι παραπέμπει: Τηλέφασσα, αυτή που φέγγει από μακριά. Κι ο σύζυγός της, αυτός με τον οποίο την πάντρεψε ο Δίας, όταν την βαρέθηκε, λεγόταν Αστέριος ή Αστερίωνας και ήταν άρχοντας του ουρανού, αυτός που κυριαρχεί στον χώρο όπου το φεγγάρι κινείται. Ακόμα και η Πασιφάη, η γυναίκα του Μίνωα, το φεγγάρι θυμίζει: Αυτή που φέγγει για όλους. Ζευγαρώθηκε μ' ένα ταύρο και γέννησε τον Μινώταυρο.